

عنوان مقاله:

تاملی بر شادی در پرتو محوریت دینی: مطالعه موردی کارکنان دانشگاه تهران

محل انتشار:

فصلنامه چشم انداز مدیریت دولتی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسن زارعی متین - دانشگاه تهران

مهدی سبکرو - دانشگاه تهران

سعید آبیای اصفهانی - دانشگاه تهران

حمید رامین مهر - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نشاط و شادمانی، به عنوان یکی از مهم ترین نیازهای بشری و به عنوان عاملی که در تقویت قوای روانی افراد تاثیر بسزایی داشته و انسان را جهت مقابله با پیچیدگی ها و مشکلات دنیای امروز محیا می گرداند؛ توجه بسیاری از پژوهشگران، اندیشمندان و حتی عوام مردم را به خود جلب نموده است و در این میان دین به عنوان زیربنای ارزشی در فطرت انسانی، جایگاه ویژه ای برای بسط این عنصر در روان آدمی دارد. مطالعه حاضر با در نظر داشتن بعد دین به عنوان شاخصی بسیار اثرگذار در زندگی تک تک افراد، در پی پاسخ به این سوال اساسی است که آیا محوریت دینی بر میزان شادی تاثیر دارد. در جهت پاسخ به سوال پژوهش، نمونه آماری شامل ۱۲۰ نفر کارمند از جامعه آماری کارکنان دانشگاه تهران به صورت تصادفی انتخاب و از پرسشنامه های استاندارد شادی و محوریت دینی برای گردآوری داده های پژوهش استفاده شد، که هر دو این ابزار دارای روایی و پایایی مناسبی بودند (آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۷۸). تحلیل مسیر نشان داد که میان محوریت دینی برونی- شخصی و شادی ارتباط معناداری وجود ندارد اما ارتباط معنادار و مثبتی میان محوریت دینی درونی و برونی- اجتماعی با شادی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

شادی، محوریت دینی درونی، محوریت دینی برونی شخصی، محوریت دینی برونی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289598>

